

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Івано-Франківськ

«25» травня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Івано-Франківській області підполковник юстиції Мельник Святослав Миколайович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 2202209000000225 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Хмизу   Максиму   Олеговичу,
29.07.1980 р.н., громадянину України,
зареєстрованому за адресою: Запорізька
область,   Василівський   район,
с. Велика Білозерка, вул. Орденоносна, буд.
165, корп. А. громадянину України, -

про підозру у:

- державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній чи інформаційній безпеці України, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022).

- добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України (в редакції із Закону № 2108-IX від 03.03.2022).

Кримінальні правопорушення вчинено за таких обставин.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і

партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації та інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади країни-агресора, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 статут ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3313 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення й подальшої військової окупації.

У зв'язку із військовою агресією РФ проти України, Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України № 2102-IX від 24 лютого 2022 року, воєнний стан в Україні введено на 30 діб, на теперішній час воєнний стан продовжено до 18 серпня 2023 року.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й Великобілозерську територіальну громаду Василівського району Запорізької, яку було захоплено та окуповано 26.02.2022.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом – Закону № 1207-VII), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме

майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23 травня 2022 року», Великобілозерська територіальна громада Василівського району Запорізької області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) та станом на 23.05.2023 перебуває в окупації.

Після окупації 26.02.2022 Великобілозерської територіальної громади Василівського району Запорізької області представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території району шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади району, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території району та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації – це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово невідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

З мето встановлення контролю на територіях тимчасово окупованої Запорізької області, невстановлені особи з числа військових та представників спецслужб російської федерації створили незаконний правоохоронний орган «поліцію» у Запорізькій області та почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, які б співпрацювали з ними та працювали у новоствореному окупаційною владою незаконному правоохоронному органі «поліції».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Хмиз Максим Олегович, 29.07.1980 року народження, являючись громадянином України, фактично проживаючи у с. Велика Білозерка Василівського району Запорізької області, достеменно знаючи про факт захоплення вказаного населеного пункту збройними силами російської федерації, знаючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою, будучи обізнаним про те, що Запорізька область є невід'ємною складовою частиною України, на початку квітня 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, підтримуючи збройну агресію російської федерації на території України, погодився на пропозицію неветановлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб російської федерації та добровільно зайняв посаду так званого дільничного-поліцейського, Великобілозерського районного відділу внутрішніх справ росії в Запорізькій області, тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області.

У лавах псевдоправоохоронного органу окупантів, під керівництвом представників окупаційної адміністрації рф, Хмиз М.В. добровільно виконував у незаконно створеному правоохоронному органі правоохоронні функції, а також допомагав окупантам в протиправній діяльності на шкоду державним інтересам України.

Громадянин України Хмиз М.В. в умовах воєнного стану зайняв посаду у незаконно створеному правоохоронному органі на окупованій території та надає допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, бере участь у формуванні вертикалі окупаційної влади у незаконно створеному правоохоронному органі, виконує каральні функції стосовно громадян України, які залишилися проживати на окупованій території.

За таких обставин, Хмиз М.В., умисно, надаючи допомогу іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України в умовах воєнного стану, вчинив державну зраду.

Таким чином, Хмиз Максим Олегович обґрунтовано підозрюється в державній зраді, тобто діянні умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній безпеці України, наданні іноземній державі, іноземній організації або їх представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції Закону № 2113-IX від 03.03.2022).

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент російської федерації та інші невістановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади країни-агресора, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 статут ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3313 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України з метою її незаконного збройного захоплення й подальшої військової окупації.

У зв'язку із військовою агресією рф проти України, Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України № 2102-IX від 24 лютого 2022 року, воєнний стан в Україні введено на 30 діб, на теперішній час воєнний стан продовжено до 18 серпня 2023 року.

24 лютого 2022 року військовослужбовці збройних сил чи інших військових формувань російської федерації, шляхом збройної агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій і цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське й оборонне значення, після чого здійснили військову окупацію частини території України, в тому числі й Великобілозерську територіальну громаду Василівського району Запорізької, яку було захоплено та окуповано 26.02.2022.

Так, відповідно до положень ч. 1 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України від 15.04.2014 (в редакції від 07.05.2022, далі за текстом – Закону № 1207-VII), тимчасово окупована територія російською федерацією територія України (далі – тимчасово окупована територія) є невід’ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України.

Тимчасова окупація російською федерацією території України, визначених ч. 1 ст. 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для російської федерації жодних територіальних прав.

За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ і міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб’єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, в тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Тимчасово окупованою територією відповідно до п. 7 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII, є частина території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили й здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування рф встановили і здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації.

Відтак, Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 75 від 25.04.2022 «Про затвердження Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23 травня 2022 року», Великобілозерська територіальна громада Василівського району Запорізької області внесена до вказаного переліку територіальних громад, розташованих в районі проведення воєнних дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) та станом на 23.05.2023 перебуває в окупації.

Після окупації 26.02.2022 Великобілозерської територіальної громади Василівського району Запорізької області представниками збройних формувань російської федерації фактично було узурповано всі владні повноваження на тимчасово окупованій території району шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління в усіх сферах життєдіяльності громади району, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення, а також шляхом повсякденного залякування населення, застосування фізичного і психологічного впливу до окремих категорій суспільства та верств населення.

Разом з цим представниками збройних формувань російської федерації всупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про місцево самоврядування в Україні» та іншими нормативно-правовими актами, цілеспрямовано було створено окупаційну адміністрацію російської федерації, з метою подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території району та реалізації всіх узурпованих владних повноважень.

Так, положеннями п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону № 1207-VII визначено, що окупаційна адміністрація російської федерації – це сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних рф самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Російська окупаційна влада – це система органів, утворених російською федерацією або за сприянням російської федерації на території АР Крим, міста Севастополя, на тимчасово невідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, а також незаконні організації на зазначених територіях, представники цих органів та незаконних організацій.

Колабораціонізм – це співпраця громадянина України з російською окупаційною владою та створеними чи підтримуваними російською федерацією незаконними збройними формуваннями в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі, а також на тимчасово невідконтрольних органам влади України територіях окремих районів областей України, в т.ч. і Запорізької області.

З метою встановлення контролю на територіях тимчасово окупованої Запорізької області, невідновлені особи з числа військових та представників спецслужб російської федерації створили незаконний правоохоронний орган «поліцію» у Запорізькій області та почали підшукувати осіб з числа місцевого населення, які б співпрацювали з ними та працювали у новоствореному окупаційною владою незаконному правоохоронному органі «поліції».

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, Хмиз Максим Олегович, 29.07.1980 року народження, являючись громадянином України, фактично проживаючи у с. Велика Білозерка Василівського району Запорізької області, достеменно знаючи про факт захоплення вказаного населеного пункту збройними силами російської федерації, знаючи, що суверенітет України поширюється на всю її територію, Україна є унітарною державою, а територія України в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою, будучи обізнаним про те, що Запорізька область є невід'ємною складовою частиною України, на початку квітня 2022 року (більш точний час в ході досудового розслідування не встановлено), діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, підтримуючи збройну агресію російської федерації на території України, погодився на пропозицію невідновлених осіб з числа військовослужбовців та представників спецслужб російської федерації та добровільно зайняв посаду так званого дільничного-поліцейського, Великобілозерського районного відділу внутрішніх справ росії в Запорізькій області, тобто посаду у незаконно створеному окупаційною владою правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території Запорізької області.

У лавах псевдоправоохоронного органу окупантів, під керівництвом представників окупаційної адміністрації рф, Хмиз М.В. добровільно виконував у незаконно створеному правоохоронному органі правоохоронні функції, а також допомагав окупантам в протиправній діяльності на шкоду державним інтересам України.

Колабораційна діяльність у незаконному правоохоронному органі Хмиза М.В. у незаконно створеному правоохоронну органі триває по даний час.

Таким чином, Хмиз Максим Олегович обґрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних правоохоронних органах, створених на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

За сукупністю Хмиз М.О. підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Старший слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області
підполковник юстиції

Святослав МЕЛЬНИК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор у кримінальному провадженні -
Начальник відділу Івано-Франківської
обласної прокуратури

Богдан БУРАК

**КОРИНЕЦЬ ПОВІСТКИ
ПРО ВИКЛИК**

Повістка на ім'я гр-на (ки)
**Хмиз Максим Олегович,
29.07.1980 р.н.** про явку 29,
30, 31 травня 2023 року, о 09
год. 00 хв. до старшого
слідчого в ОВС слідчого
відділу УСБУ в Івано-
Франківській області
Мельника С.М., р.т.
(0342)590593, за адресою:
м. Івано-Франківськ, вул.
Сахарова, буд. 15, для
вручення письмового
повідомлення про підозру та
проведення слідчих та
процесуальних дій у статусі
підозрюваного у
кримінальному провадженні
№ 22022090000000225

ОТРИМАВ

(розпис особи про отримання повістки)

та ознайомлення зі змістом ст.ст. 138,

139 КПК України)

(інші дані, які підтверджують факт
вручення або ознайомлення)

**Повістку про виклик
вручив** _____

(розпис особи, яка вручила

повістку про виклик)

« _____ » 20__ року

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) **Хмиз Максим Олегович, 29.07.1980 р.н.**,
відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 КПК Вам необхідно
з'явитися 29, 30 та 31 травня 2023 року, о 09 год. 00 хв. до
старшого слідчого в ОВС слідчого відділу УСБУ в Івано-
Франківській області Мельника С.М., р.т. (0342)590593, за
адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Сахарова, буд. 15, для
вручення письмового повідомлення про підозру та
проведення слідчих та процесуальних дій у статусі
підозрюваного у кримінальному провадженні
№ 22022090000000225.

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
  - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
  - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
  - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
  - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
  - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
  - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
  - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Старший слідчий в ОВС СВ УСБУ
в Івано-Франківській області **Святослав МЕЛЬНИК**

М.П.

« 25 » травня 2023 року

